

Aplocheilichthys spilauchen - Csíkos fénylőszemű hal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Duméril, 1861
CSALÁD:	Procatopodidae
MÉRET:	6-7 cm
C°:	25-31
pH°:	7,5-8,5
Nk°:	12-20
HELYIGÉNY:	70 liter
VISELKEDÉS:	békés, rajhal
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	összes szint
ÉLETTARTAM:	3-5 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Aplocheilichthys spilauchen

Csíkos fénylőszemű hal

(Duméril, 1861)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

A trópusi Nyugat-Afrika folyóinak atlanti torkolatvidékén és mangrove-mocsaraiban él, a Szenegál folyótól a Benju folyóig terjedő szakaszon.

Megtalálható Szenegálban, Gambiában, Bissau-Guineában, Guineában, Sierra Leoneban, Libériában, Elefántcsontparton, Ghánában, Togóban, Beninben, Angolában, Kamerunban, Kongóban, a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Gabonban, Egyenlítői Guineában és Nigériában is.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A fényl?szem? halak rokonsági körén belül a kb. 7 cm-es kifejlett kori testhosszával nagyobb természetű fajnak számít. Hengeres testű, feje kihegyesedik, szája felső állású. Alapszíne ezüstös, mely megfelelő fényviszonyok között kékesen csillog. Háta, szája környéke néha egészen barnás színű is lehet. Testének leginkább hátsó felét függőleges irányú, halvány tónusú, szürkés-kék csíkok tarkítják. Úszói fiatalon még színtelenek, idővel halványsárgák lesznek (a mellúszó kivételével), de a szín erőssége változó lehet. A hát és a farok alatti úszó tövén, illetőleg a farkúszó külső két szegélyén fehéresen csillogó foltok helyezkednek el. Szemének felső karimája narancssárgán tündököl - amiről nevét is kapta.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A csíkos fényl?szem? hal több tulajdonságára nézve is igazi különlegesség az ikrázó fogaspontyok körében. Kevés másik faj tartozik ide, melyek rajokat alkotnak, kimondottan kedvelik a meleg vizet, és még kevesebben, melyek brakkvizet igényelnek.

Rajhal lévén legalább 8-10 példányt érdemes vásárolnunk a fajtól, és minimum 70-80 literes akváriumban tartsuk őket. Nem kezdő akvaristáknak való, hiszen brakkvízi közeget kell számukra létesíteni, viszont a brakkvízi akvarisztika ágával ismerkedőknek ideális választás. Körülbelül 10-15 ezrelékes sótartalom ideális neki (ez literenként 10-15 g tengeri só jelent), de ezen néha csökkenthetünk vagy emelhetünk keveset, hiszen élőhelyükön is változik a sótartalom, és a halak is mozoghatnak az óceán vagy a folyó irányába. Kifejezetten folyótorkolatok és tengerparti mocsárvidékek lakói. Egészségük hosszú távú megőrzése érdekében tengeri akváriumok számára készült sókeveréket használjunk a víz felszárására, ne egyszerű konyhasót. Édesvízben könnyedén megbetegednek, rövid életűek lesznek – míg a számukra megfelelő körülmények között akár a 4-5 évet is megérhetik, ami szintén nem túl gyakori ikrázó fogaspontyok között.

Mozgékony, sokat úszó faj, a felszín közelében mozognak többször, de bejárják a többi vízréteget is. Felsős vizet tűrő növényeket ültethetünk akváriumukba, mivel mutatós csapatuk, ahogy a növények között úszkál, de ezen a téren korlátozottak a lehetőségek. Próbálkozhatunk lándzsás vagy sallangos vízipáfránnyal, túskehínárral, jávai mohával. Bár viselkedésük és életmódjuk nem lenne akadálya társas tartásuknak, a brakkvízi körülmények is korlátozzák, mely fajok kerülhetnek melléjük. Mindenképpen kisebb természetű, békés fajokban gondolkozzunk, például gébek, lepényhalak, jó sótűrő-képességű elevenesülők (pl.: vitorlás fogasponty) lehetnek társaik. Viszonylag félénk, teljesen békés faj.

A meleg vizet szeretik, 25-30 °C közötti érték ideális nekik, rövidebb ideig akár 30 °C fölött is tarthatjuk, azt is remekül bírják. Minekutána a tengervíz hatásai is érződnek élőhelyén, inkább enyhén lúgos kémhatású vízben tartsuk, nem szeretik a savanyú közeget. A pH akár 8,5 környékére is felmehet. Ugyancsak nincs szükség lágy vízre, közép-kemény csapvíz ideális gondozásához. A víz legyen jól szűrt, bomlástermékektől mentes. A vízminőség kisebb változásaihoz jól alkalmazkodtak, de az öreg vizet nem szeretik, 20-30%-ot akár heti szinten is cserélhetünk. Akár esőztetővel is mozgathatjuk a víz felszínét, némi áramlást kelthetünk medencéjében. A homoktalaj autentikus hatást kelt, a sötétebb aljzat és az árnyékolt világítás pedig kiemeli színeiket.

Természetes körülmények között mikroragadozók, ami azt jelenti, hogy rovarlárvákkal, férgekkel,

rákocskákkal, vízre hulló ízeltlábúakkal táplálkoznak. Akváriumban szívesen fogyasztják a vízibolhát, artémiát, szúnyoglárvát és grindált, de általában elfogadják a száraz eledeleket, általános díszhaltápokat is. Ahhoz, hogy halaink egészségesek maradjanak és jó kondíciójukat megőrizzék, változatosan kell táplálnunk őket jó minőségű eleségekkel.

Tenyésztésük nem a legkönnyebb, nem is túl szapora faj. Az ivarok megkülönböztethetőek: a hímek nagyobbak, magasabb hátúak és színesebbek is, úszóik jobban fejlettek. Jól tartva halainkat az ívás már a tartóakváriumban is bekövetkezhet, de berendezhetünk egy külön szaporító medencét is. Utóbbi esetben érdemes a vízoszlop magasságát csökkenteni és erősen szellőztetni a vizet. Ragadós ikrákat a nőtények finom levelű vízinövények – például jávai moha – levelei közé rakják. Akváiumi szaporítás során felhasználhatunk mesterséges ikráztató fonatokat is. A szaporításhoz mindenképpen minimum 25-26 °C vagy magasabb hőmérséklet szükségeltetik. Ilyenkor a vízben lágyíthatunk, is egy keveset. A lerakott ikrákat vegyük el a szülőktől, mert megehetik azokat. A szivárványhalakhoz hasonlóan elnyújtottan ikráznak, naponta – néhány naponta lerakva pár ikrát, ezeket külön nevelőakváriumba érdemes gyűjteni. Természetesen ennek sőtartalma egyezzen meg a szülők medencéjével. A kelési idő jellemzően 15 napot vesz igénybe, ha viszonylag magas hőmérsékleten tartjuk az ikrákat, és nem túlságosan kemény a víz. A kikelő fogaspontyok nagyon aprók: rotatóriával, infuzóriával tudjuk indítani őket, és csak később fogják elfogadni a frissen kelt artémiát, banánférget, majd az apróra vágott grindált, tubifexet. A szénnövesre nagyon figyeljünk. Felnevelésükhöz rendszeresen cserélt, tiszta, jó minőségű víz szükséges.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Aplocheilus spilauchen*, *Aplocheilichthys typus*, *Aplocheilichthys tschiloangensis*, *Poecilia bensoni*, *Poecilia spilauchena*, *Epiplatys spilauchen*, *Haplocheilichthys spilauchen*.

Eng: Banded lampeye.

Egyéb köznevei: Nackenfleck-Leuchtaugenfisch, Raitatähtisilmä, Amerakuluje.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Brakkvízi halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Ikrázó fogaspontyok](#), [Aplocheilichthynae](#), [1861](#), [Aplocheilichthys spilauchen](#), [Csíkos fényl?szem? hal](#), [Duméril](#), [Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#)

JELLEMZŐK:

[Afrika](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [Atlanti országok](#), [lúgos \(8pH-nál több\)](#), [átlátszó vízi](#), [Nyugat-Afrika](#), [alsó szint](#), [lassan mozgó vízi](#), [Niger](#), [nagyon melegigényes 30°C felett](#), [közepesen aktív mozgású](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [mindenevő](#), [keményvízi \(15-20 Nk°\)](#), [felső szint](#), [közepesméretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [átlagos növényzetigényű](#), [állóvízi](#), [békés rajhal](#), [féllúgos \(7.5-8 pH\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Frank Schäfer: **Brackwasserfische – Alles über Arten, Pflege, Zucht**
- <http://animal-world.com/encyclo/fresh/Killifish/BandedLampeyeKillifish.php>
- <https://www.fishbase.se/summary/2465>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2009-07-19 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2019-10-11 20:39:48

Katalógus ID: 4090

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/brakkvizi-halak/aplocheilichthys-spilauchen.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva